

Om krokfiske. 1

Undertecknad som är född i Skog Gnarp
socken, som ligger vid sjön Hårens västra strand
har sedan tidig barndom varit med om att fiska.

Vi hade även fiskrätt i Hallasjön, en liten gräns-
sjö mot Anderstorp. Nu krokfiske som vi an-
vände var ståndkrok: reven vindades på en klyka
och kroken försogs med levande ang. På många
år har jag dock ej använt den fiskemetoden. Jag
vet dock att andra använda den. Att ro med
drag och svarvel är nöjsamt och kan bli va
lönande om gäddan "är i laget".

För tillverkade vi dragen och svarvelarna delvis
själva, med en del detaljer kunde man få hjälp
av "börsmakare" som köpte den nysilverplåt
till borslåsarna och hade en del verktyg som
väl till pass vid sådan tillverkning.

Luf 67

Om krokfiske 2.

Före 1880 talet tillverkades all fiskkrok i hemmen, men på 1880 talet började handlarén Johan Magnusson i Ljövik Gnosjö att handla med fiskkrok och på 1890 talet började vi att skriva efter drag och svarvar hos John Fröberg i Finspong. Nånda firma gjorde rätt stor afär med Gnosjöborra på sin tid. Sedan blev det flera fiskkroksfabriker som dök upp och gjorde afär med folket runt Gåsien.

Krokfisken är av flera slag: 1 ståndkrok. 2 silver, ~~agn~~ agn daggmak. 3 silver agn, levande småfisk. 4. svarvar och drag. 5. mete på sil (levande småfisk) 6 mete med spö, agn daggmak & kastfiske.

Vasbygge förekommer här och har mycket gamla anor. Sedan gammalt har var och en strandägare sina vasar. Men så blev det samhälle vid Gnosjö station och en del "utbålingar" som ej egentlig

Om krokfiske. 3

hade fiskerätt, dessa herrar roofiskade men gjorde inget för fiskbeståndets bevarande, fisket blev förstört, ingen gjorde något vid vararna.

För en tiotal år sedan bildades Hårens m.f. sjöns fiskeriförening. Risvarar har sedan byggts och fisk inplanterats. Samtidigt bildades även Anderstorpens fiskeriförening, som jag har fiskerätt i både sjön Håren och Hallasjön så jag medlem i bägge fiskeriföreningarna. Fast vi gjort var vi kunnat för att hjälpa upp fisket har det dock ej blivit det det var i min barndom.

Är det för godt om men den försvan nästan helt beroende på det anlades dammar över åarna utan ålännor, men nu få vi ålyngel från Hylte och Rydå bruks uppsamlingsställen, så vi tro fisket skall bli bättre med tiden.

Om vigsel. 1.

I min barndom skedde vigslen hos de för-
måga bönderna i brudens hem. Släktingar till
såväl brud som brudgom anlände till bröllopsgården
vid 11 tiden på dagen, samt även prästen med fru
och om möjligt även klockaren med fru. Först
bjöds på kaffe sedan förtätlades vigslen på ett rum
på övre botten under tiden dukades middagen i
storstugan å nedre botten. Klockaren skulle leda
sången. Under middagen ^{skulle} ~~skulle~~ prästen med fru
brud och brudgom prästen med fru, klockaren med
fru, sitta på högriätet. prästfrun skulle ta först
av alla rätter och även lämna åt bruden sedan
var det klockarefrun och så brudens moder och
brudgommens moder om dessa levde, Middagen
varade i regeln till kvällen. Släktingar som bodde
långt ifrån stannade i bröllopsgården över natt
eller också kyrades in hos närboende grannar.

Luf68

Om vigsel. 2.

Andra dagens morgon voro brud och brudgom
uppe tidigt och bjödo sina gäster kaffe på
"sängen" (innan de voro uppe) så blev det
frukost och middag då ortens handlare med fru
var bjuden. Tredje dagen var bekanta och
avlägset boende grannar bjudna, på kvällen
ortens ungdom som "klätt" för brudparet (rest ärebåge).
Detta är en skildring av ett bröllop i mitt eget
hem då min syster gifte sig i slutet på 1800 talet
och denna sed bibehöll sig långt in på 1900 talet.
En omändring skedde vid första världskriget på
grund av ransoneringen. så att bröllopsgästerna få en-
dast middag och sedan få resa hem samma dag.
Torpare finnas nu ej. Fabriksarbetare vigos
i reglen i prästgården för sedan i hotellet eller i
brudens hem äta middag men som lägenheterna
i reglen äro små kunna de ej bjuda så många.

Om dop.

I min barndom skedde dopen i reglen i hemmet.
"Besuttna bönder" gjorde i reglen dopkalas en sed
som brukas ännu av förmögna bönder och fabriks-
arbetare far i reglen till prästgården med sina
barn. Att låta döpa barnen i kyrkan är numera
bortlagt.